

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Ndc/8/2017
Identifikačné číslo spisu:	1116204831
Dátum vydania rozhodnutia:	22.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1116204831.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne F. X., bývajúcej vo V., Q., zastúpenej JUDr. Martinou Fabianovou, advokátkou so sídlom v Hencovciach, Hencovská 2043, proti žalovanej ADAMI SLOVENSKO s. r. o., so sídlom v Bratislave, Na Hrebenku 16, IČO: 46 304 703, zastúpenej GHS Legal, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Lazaretská 3/A, IČO: 47 232 544, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Pavol Horňák, o určenie, že k úmrtiu došlo v dôsledku pracovného úrazu, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 17C/22/2016, o návrhu žalobkyne na prikázanie sporu Okresnému súdu Vranov nad Topľou, takto

rozhodol:

Návrhu žalobkyne na prikázanie sporu vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 17C/22/2016 Okresnému súdu Vranov nad Topľou n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I listom z 1. júna 2017 predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o návrhu žalobkyne na prikázanie sporu Okresnému súdu Vranov nad Topľou z dôvodu vhodnosti (§ 12 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O. s. p.“). Návrh odôvodnila nepriaznivými sociálnymi a finančnými pomermi. Poukázala na skutočnosť, že cestovanie na pojednávania bude pre ňu finančne nákladné a zároveň spojené aj s problémami so zabezpečením starostlivosti o maloleté deti. Prikázanie sporu inému súdu podľa žalobkyne opodstatňuje aj pracovnoprávny charakter sporu.

2. Žalovaná navrhla návrhu žalobkyne nevyhovieť z dôvodu, že prikázanie sporu inému súdu by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Uviedla, že žaloba bola podaná na Okresnom súde Bratislava I ako všeobecnom súde žalovanej podľa miesta jej sídla. Navyše žalobkyňa je zastúpená právnym zástupcom, ktorý sa môže zúčastniť pojednávania a ďalších procesných úkonov namiesto nej.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v

tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona.

4. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie návrhu na prikázanie sporu (ako súdu najbližšie spoločne nadriadenému spor prejednávajúcemu súdu a Okresnému súdu Vranov nad Topľou, ktorému sa má spor podľa návrhu žalobkyne prikázať) a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

5. Podľa § 39 ods. 2 C. s. p. na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti.

6. Predpokladom prikázania sporu inému súdu podľa práve odcitovaného zákonného ustanovenia (z dôvodu vhodnosti) je existencia okolností, umožňujúcich hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie sporu iným súdom než tým, ktorého príslušnosť na prejednanie a rozhodnutie bola určená na základe zákonných kritérií príslušnosti, existujúcich tu v čase začatia konania a zakladajúcich príslušnosť až do skončenia konania (takže tu v skutočnosti ide aj o prielom zásady „perpetuatio fori“, čiže trvania príslušnosti, zakotvenej v ustanovení § 36 ods. 2 veta za bodkočiarkou C. s. p.). Prejednávanie a rozhodovanie sporov súdmi, ktoré sú na ich prejednanie vecne i miestne príslušnými, je teda zákonom výslovne ustanoveným pravidlom a prípadné prikázanie (delegácia) určitého sporu inému súdu len výnimkou z takéhoto pravidla, ku ktorej uplatňovaniu treba pristupovať reštriktívne (aby bola zachovaná podstata, že tu ide o výnimku a aby sa teda sama výnimka nestala pravidlom). Ak by totiž na to povolaný súd prikázal spor inému súdu podľa § 39 ods. 2 C. s. p., hoci by tu pre takéto rozhodnutie neboli podmienky, porušil by tým aj ústavne zaručené zásady, podľa ktorých 1/ nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a 2/ príslušnosť súdu ustanoví zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, teda ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov). Práve so zreteľom k charakteru delegácie (ako výnimky z pravidla, že spor prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií) musí mať potom aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

7. Dôvodmi vhodnosti pre prikázanie sporu inému súdu môžu byť len také okolnosti, ktoré umožnia hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie (a logicky tiež rozhodnutie) sporu iným ako príslušným súdom. Úvaha o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov strán sporu, pričom na pomery strany sporu, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na druhú stranu sporu. Rozhodne nie zanedbateľný význam pri posudzovaní existencie dôvodov pre uplatnenie opisovanej výnimky z pravidla potom samozrejme má i stanovisko ostatných strán sporu.

8. Vo všeobecnosti platí, že okolnosti spočívajúce v tom, že strana sporu musí prekonať medzi miestom svojho trvalého pobytu a sídla vecne a miestne príslušného súdu väčšiu vzdialenosť a táto cesta k príslušnému súdu je pre ňu spojená s rôznymi organizačnými, finančnými, zdravotnými a inými problémami, sú okolnosťami bežnými a samé osebe neodôvodňujú prikázanie sporu inému súdu.

9. V danom prípade žalobkyňou uvádzané dôvody na prikázanie sporu sú založené práve na jej sociálnych pomeroch a finančných nákladoch spojených s prípadnou cestou k príslušnému súdu, ako aj na vzdialenosti od miesta jej trvalého bydliska k sídlu Okresného súdu Bratislava I. Rovnako ani predmet sporu (bez ďalšieho) neodôvodňuje prikázanie sporu inému súdu. Ide teda o okolnosti, ktoré nie sú natoľko závažné, aby boli spôsobilé prelomiť vyššie uvedenú ústavnú zásadu. Okrem toho v predmetnom spore treba zohľadniť aj negatívne stanovisko žalovanej k návrhu žalobkyne na prikázanie sporu Okresnému súdu Vranov nad Topľou.

10. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade neboli zákonné podmienky prikázania sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 C. s. p.

splnené. Preto návrhu nevyhovel.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.